

РЕШЕНИЕ

№ 17579

гр. София, 09.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Петър Савчев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1992** по описа за **2026** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „КРЕДИСИМО“ ЕАД, [населено място] против Решение № 4429/06.12.2025 г. по НАХД № 14097/2025 г. по описа на СРС, 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 007304 от 14.08.2025 г. издадено от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на „Кредисимо“ ЕАД с ЕИК 175330437е наложена имуществена санкция на чл. 210а от ЗЗП в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал.4, вр. с чл. 68д, ал.1 от ЗЗП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание - отменителни основания по чл. 348 от НПК. Излага подробни аргументи за това и цитира съдебна практика. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление. В условията на алтернативност моли за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът „КРЕДИСИМО“ ЕАД, редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпила молба от 17.04.2026 г. от дружеството, в която се поддържа жалбата и се моли да се отмени оспореното решение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Прави възражение за прекомерност на

възнаграждението на ответната страна.

Ответникът по касационната жалба - Председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, II касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по съображения, различни от изложените в нея.

Според данните от Акт №007304 от 14.02.2025 г. и НП № 007304/14.08.2025 г. при извършена проверка на 18.12.2024 г. на предоставени от „Кредисимо“ ЕАД документи към писмо с вх. № Ц-03-12128/18.12.2024 г. и приложени документи към потребителска жалба с вх. № Ц-03-12128/18.12.2024 г. е установено, че „Кредисимо“ ЕАД уврежда икономическите интереси на потребителите и прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, пр. първо (предоставя невярна информация) от Закона за защита на потребителите, а именно: дружеството предоставя чрез Стандартния европейски формуляр (СЕФ) невярна преддоговорна информация на потребителя относно разходите, които потребителят може да дължи във връзка с договора за кредит.

На 14.02.2025 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от Е. Г. Г. на длъжност главен инспектор в Област П. към КЗП и в присъствието на двама свидетели, които са присъствал при съставяне на акта, за това че на 18.12.2024 г. дружеството е осъществило състава на чл.68в във връзка с чл.68г, ал.4 във връзка с чл.68д, ал.1, предложение първо (търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от ЗЗП при сключване на договор за кредит № 2923907/18.02.2024 г.

Въз основа на съставения акт е издадено наказателно постановление № 007304/14.08.2025 г. от председателя на Комисията за защита на потребителите, с което на основание чл. 210а от ЗЗП на "Кредисимо" ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 68в вр. с чл.68г, ал.4 във връзка с чл. 68д, ал. 1 предл.1-во (търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) от ЗЗП.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона – чл. 192, т. 5 и чл. 233, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП в законоустановените в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН срокове и отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Съдът не е установил противоречие между обстоятелствена част, диспозитив и правна оценка в НП, както и не е установил допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да са съществени по своя характер и да водят до отмяна на обжалваното НП. СРС е прел, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за осъществено административно нарушение на чл. 68в, вр. с чл. 68г, ал.4, вр. с чл. 68д, ал.1 от ЗЗП. В конкретният случай съдът е намерил, че посочената в Стандартния европейски формуляр и в Договора на жалбоподателя информация, че всички разходи по кредита, вкл. и неговата главница са в общ размер от 3429,12 лева се отнася до основни характеристики на предлагания потребителски кредит, доколкото представлява неговата цена. Формирал е извод, че така

предоставена информацията е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и да мотивира негово решение да потърси кредит именно от жалбоподателя, каквото търговско решение не би взел ако имаше вярната информация, че освен посоченият разход, ще трябва да заплати и сумата от 2951,73 лева от допълнителен договор за поръчителство. Естеството на договора за поръчителство е такова, че поръчителят отговаря солидарно с длъжника за задълженията, които е поел и не изпълнява. В този смисъл е нелоялна търговска практика да се събира предварително сума уж в полза на поръчител, който на практика не е встъпил в чуждото задължение. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и наложеното наказание е правилно определено в рамките на предвидения в закона размер.

Решението е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 и т.2, предл. първо от НПК.

Съгласно чл. 233, ал.1 от ЗЗП актовете за установяване на нарушенията се съставят от длъжностни лица, определени от ръководителя на съответния контролен орган или от кмета на общината. По делото не са представени и не са изискани от СРС доказателства за компетентността на Е. Г. Г., главен инспектор в Област П. към КЗП да извършва проверки и съставя актове по реда на ЗЗП. Оттук не е ясно имала ли е правомощието служителката да състави Акт, който акт е началото на административнонаказателното производство, което е приключило с НП.

На следващо място по делото липсва Стандартния европейски формуляр (СЕФ), въз основа на който се твърди, че е посочена невярна преддоговорната информация за потребителя относно разходите, които потребителят може да дължи във връзка с договора за кредит. Не е ясно от къде СРС прави заключение, че посочената в Стандартния европейски формуляр и в Договора на жалбоподателя информация, че всички разходи по кредита, вкл. и неговата главница са в общ размер от 3429,12 лева се отнася до основни характеристики на предлагания потребителски кредит, доколкото представлява неговата цена, при условие, че СЕФ не е приложен. Същият не е и изискан от СРС, с което първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е постановил съдебен акт, без да е събрал всички относими доказателства и без да е изяснил фактическата обстановка.

Видно от Акта и НП е извършена проверка на 18.12.2024 г., която е установила, че „Кредисимо“ ЕАД уврежда икономическите интереси на потребителите и прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, пр.първо (предоставя невярна информация) от Закона за защита на потребителите, а именно: дружеството предоставя чрез Стандартния европейски формуляр (СЕФ) невярна преддоговорна информация на потребителя относно разходите, които потребителят може да дължи във връзка с договора за кредит. СРС не е събрал доказателства за извършената проверка и установеното от нея.

Пропускът на съда да събере всички необходими и относими доказателства за изясняване на релевантните за спора факти представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като чрез изясняването им би могло да се достигне до друг фактически и правен извод.

С оглед на гореизложеното настоящата инстанция приема, че при разглеждането на делото и постановяването на оспорения съдебен акт, решаващият състав на СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН. При разглеждане на делото и постановяване на решението, съдът е бил длъжен да събере и обсъди всички допустими, относими и необходими доказателства от значение за релевантните за изясняването на спора факти, едва след което да формира становище относно

тяхната основателност. Като не е събрал всички необходими за решаването на спора доказателства и не е положил усилия да изясни фактическата обстановка по случая, районният съд е пренебрегнал основно свое задължение, каквото е служебното разкриване на обективната истина, независимо от процесуалното поведение на страните /чл. 13 от НПК/. Вследствие на така предприетото пасивно поведение, въззивният съд е направил правните си изводи, без да прояви активност да установи релевантните факти, и е постановил съдебен акт в нарушение на процесуалните правила, който следва да бъде отменен. Предвид забраната по чл. 220 от АПК, настоящият съд не може да реши делото по същество. То следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, при което съдът следва да разпредели доказателствената тежест между страните и да даде указания за събиране на посочените по-горе в настоящото изложение доказателства, да обсъди същите в съвкупност с останалия доказателствен материал по делото.

При този изход на спора пред касационната инстанция разноските следва да се определят при новото разглеждане на делото от районния съд, съобразно разпоредбата на чл. 226, ал. 3 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

На основание чл. 222, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4429/ 06.12.2025 г. по НАХД № 14097/2025 г. по описа на СРС, 12 състав. ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Решението е окончателно.